

Arrest

nr. 100 578 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 27 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. MEULEMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Kakorvitta VDC (Village Development Committee) gelegen in Jhapa district (Nepal) en bezit u de Nepalese nationaliteit. U bent wettelijk gehuwd met Ganapati Sapkota (O.V. X). Uw echtgenoot is lid van de pro-monarchistische partij Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP-N). Hierdoor kende uw echtgenoot problemen met de leden van de Young Communist League. U weet er het fijne niet van, maar in 2009, toen u bij uw schoonouders verbleef, vernam u van uw man dat hij bij een incident met de YCL-leden betrokken was. Een groep YCL-leden

kwam toen ook bij uw schoonouders thuis. Aangezien ze uw echtgenoot daar niet troffen, bedreigden ze u en uw schoonouders. Vervolgens vernam u van uw echtgenoot dat hij naar Butwal was gevlucht. Hij vroeg u hem te vervoegen. U reisde naar Butwal. In september 2009 reisde u samen met uw echtgenoot, in het bezit van een studentenvisum, naar het Verenigd Koninkrijk. U bleef er twee jaar wonen. Uw echtgenoot besloot echter om het Verenigd Koninkrijk te verlaten. Op 7 september 2011 reisde u met uw echtgenoot naar België waar u diezelfde dag asiel aanvraagde. U wenst niet naar Nepal terug te keren aangezien u represailles van de YCL-leden vreest die de royalisten in Nepal nog steeds viseren.

U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Nepalees paspoort en dat u met dit paspoort een (studenten)visum hebt aangevraagd en ook verkregen voor het Verenigd Koninkrijk. Verder blijkt uit deze informatie dat uw visum verviel op 30 januari 2012. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België immers dat u nooit een paspoort hebt gehad noch ooit één hebt aangevraagd (CGVS, p.3). Eveneens verklaarde u nooit een visum te hebben aangevraagd (CGVS, p.3). Verder verklaarde u dat u voor uw (zogenaamd) vertrek in de 4e maand van 2068 (juli/augustus 2011) nooit eerder Nepal had verlaten (CGVS, p.3). Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzweg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Na confrontatie met de informatie van het United Kingdom Border Agency gaf u toe dat u reeds in 2009 samen met uw echtgenoot naar het Verenigd Koninkrijk reisde en dat u daar vervolgens met een studentenvisum verbleven hebt tot uw vertrek naar België in september 2011 (CGVS, p. 6-7). Eveneens stelde u over de tijdstippen van de door u aangehaalde problemen in Nepal gelogen te hebben. In tegenstelling tot wat u eerder beweerde vonden uw problemen plaats in 2009 en niet in de 4de maand van 2068 (juli/augustus 2011). U verklaarde over deze gegevens te hebben gelogen op aanraden van uw echtgenoot (CGVS, p.6). Dit is echter geen afdoende reden. Er dient in dit kader nog op te worden gewezen dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview. Op hem rust immers de verplichting om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure, wat u, gelet op uw verklaringen gedaan ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen dd. 20 oktober 2011 en uw aanvankelijke verklaringen op het Commissariaat-generaal dd. 9 november 2012, geenszins heeft gedaan.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in het Verenigd Koninkrijk (CGVS, p.7), hoewel u hiertoe wel de kans had en u voor uw komst naar het Verenigd Koninkrijk al problemen kende in Nepal. Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan hebt, antwoordde u dat uw echtgenoot het niet nodig achtte om asiel te vragen (CGVS, p. 11). Dit is echter geen afdoende reden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient alsook zich zo grondig mogelijk informeert inzake de te ondernemen stappen in het kader van een asielaanvraag. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag heeft ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk, waar u gedurende twee jaar verbleef, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Wat betreft uw vrees voor problemen met de YCL als gevolg van de politieke voorkeur van uw echtgenoot (CGVS, p.5 en p.7), kan worden opgemerkt dat er volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot Ganapati Sapkota werd een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster baseert een eerste en enig middel op een schending van artikel 1, A van de Vluchtelingenconventie, de beginselen van behoorlijk bestuur (redelijkheidsbeginsel), de materiële motiveringsplicht in bestuurszaken.

Verzoekster merkt op dat het gegeven dat zij geen gewag heeft gemaakt van haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk niet de grond van de asielaanvraag raakt (namelijk om politieke redenen en haar discriminatie in het land van herkomst) maar dit enkel heeft verzwegen omdat haar echtgenoot zulks had bevolen. Volgens verzoekster doet dit geen afbreuk aan het feit dat zij zich kan beroepen op artikel 1, A van de Vluchtelingenconventie. De juiste redenen van de asielaanvraag liggen immers ook in de discriminatie van de vrouw die geen rechten heeft. Verzoekster verwijst dienaangaande naar persberichten over de situatie van de Nepalese vrouwen (zie stukken 5-7). Verzoekende partij wijst er tevens op dat gelet op de zware verwondingen, wurgsporen en bijtletsels (zie stukken 3-4) het aannemelijk is dat zij geen initiatief durfde te nemen omtrent het verstrekken van de gegevens van haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk. Indien verzoekster hulp zou invoeren van de plaatselijke politie zou deze laten aanvoelen geen enkel respect te hebben voor de rechten van de vrouw. Een vrouw in Nepal is niet meer en niet minder dan een bezit. Zulks maakt een vorm van discriminatie uit die de bestaansmogelijkheden en toekomstperspectieven van verzoekster beperkt zodat zij in een positie van minderwaardigheid en onzekerheid geplaatst wordt en er bijgevolg sprake is van vervolging. Verzoekster wijst erop dat zij duidelijk heeft laten verstaan dat zij het land zijn ontvlucht omwille van politieke redenen en dat uit de door verzoekster toegevoegde persberichten (zie stukken 4-8) zonder enige mogelijke betwisting blijkt dat eind december 2012 de politieke toestand nog onstabiel is waardoor zelfs het reizen naar Nepal wordt ontraden.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de zaak opnieuw te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift volgende stukken toe: een attest van Dr. Dufour (stuk 3), een klacht van verzoekster bij de politie neergelegd op 29 november 2012 (stuk 4), 2 artikels over de toestand van de Nepalese vrouwen in verband met "gelijkheid" (stukken 5 en 6), een artikel van Artsen zonder grenzen over de politieke instabiliteit (stuk 7) en een reisadvies over Nepal (stuk 8).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoekster niet kan worden erkend als vluchteling.

Verzoekster heeft vooreerst haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk verzwegen en hierover leugenachtige verklaringen afgelegd. Na confrontatie met de informatie van het United Kingdom Border Agency gaf verzoekster weliswaar toe in het Verenigd Koninkrijk te hebben verbleven en stelde gelogen te hebben over de tijdstippen van de door haar aangehaalde problemen in Nepal. In tegenstelling tot wat verzoekster eerder beweerde vonden haar problemen plaats in 2009 en niet in de 4de maand van 2068 (juli/augustus 2011). Dat verzoekster hierover loog op aanraden van haar echtgenoot is geen afdoende reden. Voor iedere vorm van internationale bescherming is de asielzoeker gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van de verzoeker alsook alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door haar eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk doelbewust te verzwijgen heeft verzoekster duidelijk niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op haar rust en heeft zij een poging ondernomen de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden.

De vaststelling bovendien dat verzoekster geen asielaanvraag heeft ingediend in het Verenigd Koninkrijk, hoewel zij hiertoe wel de kans had is overigens weinig verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging. Temeer nu uit haar huidige verklaringen blijkt dat verzoekster reeds voor haar komst naar het Verenigd Koninkrijk problemen kende in Nepal. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient en zich zo grondig mogelijk informeert over de te ondernemen stappen in het kader van een asielaanvraag. Het feit dat verzoekster eerst naar België reisde en daar pas een asielaanvraag heeft ingediend terwijl zij hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk is een aanwijzing dat verzoekster internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde vrees. Waar verzoekster zich tenslotte onder meer beroept op de problemen die haar echtgenoot als royalist zou ondervonden hebben in Nepal, blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten.

Verzoeksters betoog dat zij zich toch kan steunen op artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag aangezien haar asielaanvraag eveneens gebaseerd is op de discriminatie van de vrouw die geen rechten heeft in Nepal, vindt geen steun in het administratief dossier. Verzoekster linkte haar asielmotieven uitdrukkelijk aan de politieke problemen van haar echtgenoot en maakte voor de diverse

asielinstanties op geen enkel moment melding van de slechte situatie voor vrouwen in Nepal en het feit dat vrouwen er gediscrimineerd worden. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoekster uitdrukkelijk gevraagd of zij naast de problemen van haar man met de *Young Communist League* andere motieven had voor haar asielaanvraag, waarop zij aangaf geen problemen te hebben gehad in Nepal. Ook op de vraag of zij alle redenen heeft kunnen vertellen waarom zij asiel aanvroeg, antwoordde verzoekster bevestigend (gehoorverslag, 6 & 7). De door verzoekster aan onderhavig verzoekschrift toegevoegde persberichten over de situatie van vrouwen in Nepal volstaan niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat opdat de eventuele discriminatie waarmee verzoekster te maken zou kunnen hebben in haar land van herkomst gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, deze van die aard moet zijn dat de hieruit voortvloeiende problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De discriminatie waarvan sprake in de artikelen (stukken 5, 6 en 7) behelst het domein van erfenissen, afgifte van geboorte- en burgercertificaten en de situatie van vrouwen in afgelegen gebieden en in de bergen met betrekking tot de zwangerschapszorg, zaken waarvan niet kan worden gesteld dat zij het leven in Nepal ondraaglijk maken.

Wat betreft de door verzoeksters ingeroepen problemen met haar echtgenoot kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat de mishandelingen waarvan verzoekster het voorwerp was, geen verband houden met één van de vijf criteria van het vluchtelingenverdrag, zij behoren immers tot de privésfeer. Deze vaststelling belet echter niet dat deze feiten het voorwerp kunnen uitmaken van een beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Om hogervermelde redenen maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoekster niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoekster legt ter staving van de problemen met haar echtgenoot enkele nieuwe stukken neer, een medisch attest van dokter M. Du Four evenals een klacht bij de politie van Herent. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar deze stukken om haar houding inzake het achterhouden van een eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk te verschonen. Zij stelt dat het om deze reden immers aannemelijk is dat zij geen initiatief durfde te nemen om het eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk aan te geven nu haar man haar dit had verboden ten tijde van haar gehoor op 9 november 2012. Vooreerst kan worden vastgesteld dat deze documenten respectievelijk dateren van 7 december 2012 en van 29 november 2012 zodat verzoekster er zich - hoe ernstig de hierin vermelde verwondingen ook mogen zijn - bezwaarlijk op kan steunen om haar bedrieglijke verklaringen over een eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk te verschonen. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat hoewel verzoekster op het Commissariaat-generaal alleen verhoord werd en dus niet in aanwezigheid van haar echtgenoot was, zij nooit eerder melding heeft gemaakt van eventuele problemen (mishandelingen) met haar echtgenoot, noch in Nepal, noch tijdens haar verblijf in België. Verzoekster stelde tijdens het gehoor uitdrukkelijk dat zij geen andere problemen had en enkel in België was omwille van haar man (gehoorverslag, 3 & 5). Nochtans werd aan verzoekster uitdrukkelijk gevraagd of zij naast de problemen van haar man andere motieven had voor haar asielaanvraag, waarop verzoekster aangaf geen problemen te hebben gehad in Nepal. Dat verzoekster niet eerder de mishandelingen door haar echtgenoot ter sprake zou hebben gebracht klemmt des te meer nu verzoekster aanbrengt reeds in Nepal het slachtoffer te zijn geweest van haar echtgenoot en zij in onderhavig verzoekschrift haar asielaanvraag mede baseert op de slechte situatie voor vrouwen in Nepal.

Hoe dan ook, met toepassing van artikel 48/5, § 1 van voormelde wet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Nog daargelaten dat uit het proces-verbaal van de politie blijkt dat verzoekster van plan is uit de echt te scheiden brengt zij geen elementen aan waaruit zou blijken dat slachtoffers van huishoudelijk geweld niet terecht kunnen bij één van de vele vrouwenorganisaties of andere mensenrechtenorganisaties, noch dat een eventuele klacht hierover bij de politie niet ernstig zou worden genomen. Verzoekster voert in haar verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet. Voor wat betreft verzoeksters verwijzing naar de algemene situatie van vrouwen in de door haar bijgebrachte rapporten (stukken 5, 6 en 7) kan verwezen worden naar wat hierover supra reeds werd uiteengezet.

Wat betreft verzoekster verwijzing tenslotte naar het reisadvies over Nepal (stuk 8) om aan te tonen dat er in dat land geen politieke stabiliteit is dient er op gewezen te worden dat een dergelijk advies irrelevant is daar het niet slaat op verzoeksters concrete situatie doch slechts bedoeld is om een situatieschets te geven voor bezoekers van Nepal.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER